

vens § 20, stk. 1, nr. 3, vil imidlertid føre til, at afgørelserne efter § 23 for fremtiden som oftest vil skulle træffes af fogedretten. Ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt vil det være fuldt ud betryggende at overlade disse afgørelser til fogedretterne, idet fogedretterne i forvejen må betragtes som specialretter i kredittøbsager.

Justitsministeriet finder det på denne baggrund forsvarligt at foreslå, at kredittøbslovens § 20, stk. 1, nr. 3, ophæves. Forslaget må antages at indebære en vis mindre lettelse af civilretterne.

Stk. 2 svarer til kredittøbslovens § 24.

Til § 36

Bestemmelsen svarer til kredittøbslovens § 21, stk. 2.

Til § 37

Bestemmelsen svarer til kredittøbslovens § 19, idet det dog i *nr. 3* er præciseret, at kreditgiver ved tilbagebetalingen ikke kan godskrive sig de omkostninger, som er nævnt i § 24. Om baggrunden for den ændrede ordlyd af *nr. 3*, som regulerer omkostningerne i tilbagetagesforretninger, henvises til bemærkningerne til § 24 og § 35.

Til § 38

Bestemmelsen svarer til kredittøbslovens § 25.

Til § 39

Bestemmelsen svarer til kredittøbslovens § 26.

Til § 40

Bestemmelsen svarer til kredittøbslovens § 27, stk. 2, og stk. 3, 1. pkt. Herved opretholdes reglen om, at kreditgiver i et forbrugerkøb som hovedregel ikke kan kræve betaling af et overskydende beløb, selvom salgsgenstandens værdi er mindre end kreditgivers tilgodehavende efter § 37.

Til § 41

Bestemmelsen svarer til kredittøbslovens § 27, stk. 3.

Til § 42

Bestemmelsen svarer til kredittøbslovens § 29.

Til § 43

Bestemmelsen svarer til kredittøbslovens § 30.

Til § 44

Bestemmelsen svarer til kredittøbslovens § 20, stk. 2-4.

Da reglerne i retsplejelovens §§ 235-236 kun omfatter processuelle indlændinge, er der i *stk. 2* indsat en bestemmelse om subsidiær anvendelse af de almindelige fogedretlige værnetingsregler i de tilfælde, hvor anvendelsen af §§ 235-236 ville føre til, at fogedretten savnede stedlig kompetence. Har forbrugeren ikke hjemting her i landet, finder § 487, stk. 1, nr. 4, og stk. 2-4, tilsvarende anvendelse med de undtagelser, der følger af § 247, idet umiddelbare fogedforretninger må antages at være omfattet af EF-domskonventionen. Om baggrunden for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 12.5.

I *stk. 3* er der sket den ændring, at retsplejelovens § 494, stk. 3, er gjort anvendelig. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 12.4.

Til § 45

Bestemmelsen svarer til kredittøbslovens § 21, stk. 1.

Til § 46

Bestemmelsen svarer til kredittøbslovens § 28.

Til § 47

Bestemmelsen svarer til kredittøbslovens § 31.

Til kapitel 11

I dette kapitel er samlet de regler, som finder anvendelse på ikke-forbrugerkøb.

Til § 48

Bestemmelsen gør forslaget § 22 og §§ 25-28 tilsvarende anvendelige på ikke-forbrugerkøb. Dette svarer til retstilstanden efter kredittøbsloven.

Til § 49

Stk. 1 gør bestemmelserne i kapitel 10 om køb med ejendomsforbehold tilsvarende anvendelige på ikke-forbrugerkøb med de undtagelser, der følger af *stk. 2*. Dette svarer til retstilstanden efter kredittøbsloven.

Som følge af reglen i lovforslagets § 6, stk. 2, finder bestemmelsen også anvendelse på køb med ejendomsforbehold, der er betegnet som en lejekontrakt, når det må antages at have været meningen, at modtageren skal blive ejer af tingen.